

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 25 PŽ-6045/2018-6

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća, Lidije Tomljenović, suca izvjestitelja, i Mirne Maržić, člana vijeća, u stečajnom predmetu nad Stečajna masa KUĆA MALA d.o.o., OIB 45620962464, Zagreb, Đorđićeva 24, odlučujući o žalbama stečajnog upravitelja DOMAGOJA REPAČA, podnesenih protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1020/2017 od 24. rujna 2018. dopunjenog rješenjem poslovni broj St-1020/2017-38 od 21. studenog 2018., u sjednici vijeća održanoj 4. prosinca 2018.

r i j e š i o j e

Odbijaju se žalbe stečajnog upravitelja Domagoja Repača kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1020/2017 od 24. rujna 2018. dopunjeno rješenjem poslovni broj St-1020/2017-38 od 21. studenog 2018.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1020/2017 od 24. rujna 2018. u točki I. izreke određena je nagrada privremenom stečajnom upravitelju Domagoja Repaču u iznosu od 30.000,00 kn bruto i naknada stvarnih troškova u ukupnom iznosu od 841,60 kn, a odbijen je zahtjev za nagradu u iznosu od 42.000,00 kn i zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 4.628,67 kn. Točkom II. izreke rješenja ovlašten je stečajni upravitelj na isplatu tih iznosa.

Iz obrazloženja pobijanih rješenja proizlazi da je sud nagradu i naknadu troškova stečajnom upravitelju i odredio u skladu s odredbom članka 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) i Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba), uzimajući u obzir obujam i složenost svih obavljenih poslova i vrijednost unovčene stečajne mase.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio stečajni upravitelj Domagoj Repač. U žalbi u bitnom navodi da bi se teleološko tumačenje primjene kriterija pravičnosti moglo braniti samo kad bi sudovi određivali nagrade s osnove vrijednosti stečajne mase u višem iznosu nego što je određeno prema tablici iz članka 7. Uredbe. Navodi da u 571 predmetu u kojima je bio stečajni upravitelj a koji nisu nastavljeni zbog nepostojanja stečajne mase nije primijenjen taj kriterij ni određena nagrada, iako je u svakom od njih učinio neke radnje i snosio troškove.

Nabraja troškove koje su imali ili će imati članovi društva a koji prema žaliteljevom izračunu iznose ukupno 74.500,00 kn. Ukazuje da je nagrada određena u bruto iznosu, te da nije zatražio trošak sastavljanja ugovora i posebnog putovanja radi potpisa i ovjere ugovora. Glede odluke o trošku ukazuje da ga je sud odabrao s liste Ministarstva pravosuđa, da nema mogućnost zamjene po punomoći nego da se traži izričita nazočnost na svakom ročištu i obavljanju svake radnje. Navodi da je notorno da ljudi žive na više adresa pa da nije na zakonu utemeljen stav da je stečajni upravitelj slobodnom poslovnom odlukom pristao snositi trošak jer stečajni upravitelj nema mogućnost biranja spisa. Smatra da je ispravan stav da stečajni upravitelj ima pravo na naknadu stvarnog, dokumentiranog i obrazloženog troška bez obzira na svoje prebivalište. Traži trošak žalbe u iznosu od 200,00 kn. Predlaže da se žalbe prihvate.

Žalbe nisu osnovane.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom članka 10. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjsko rješenje pravilno i osnovano na zakonu.

Prema odredbi članka 94. stavka 3. SZ-a naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnoga upravitelja.

Iz prijedloga (zahtjeva) za određivanje nagrade privremenog stečajnog upravitelja od 19. srpnja 2018. proizlazi da je stečajni upravitelj zahtijevao nagradu u iznosu od 72.000,00 kn bruto, te za svoje stvarne troškove u iznosu od 5.470,27 kn (za trošak putovanja na ročište 1. veljače 2018. iznos od 2.032,56 kn, za trošak putovanja na ročište 12. lipnja 2018. i za trošak putovanja na ročište iznos od 2.032,56 kn) te za knjigovodstvo, banku i izradu pečata u iznosu od 2.050,00 kn i sudsku pristojbu u iznosu od 2.000,00 kn, sveukupno iznos od 81.520,00 kn. Spisu nije priložena dokumentacija za zatražene putne troškove.

Ovaj drugostupanjski sud u potpunosti prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom presudom i razloge glede primjene materijalnog prava.

Prvostupanjski sud je utvrdio da je u ovom stečajnom postupku prijavljena samo jedna prijava tražbine u iznosu od 5.981,30 kn, da je jedina nekretnina dužnika prodana u nastavku stečajnog postupka radi naknadne diobe članovima društva za iznos od 650.000,00 kn, te da su članovima društva priznate dvije tražbine nižeg isplatnog reda s osnove zajma kojim se nadomješta kapital, u iznosima od 327.815,73 kn i 327.915,73 kn.

Stoga prvostupanjski sud, uzimajući u obzir unovčenje stečajne mase u iznosu od 650.000,00 kn i obujam i složenost stvarno obavljenih poslova stečajnog upravitelja (priznate tražbine jednog vjerovnika II. višeg isplatnog reda i dvije tražbine nižeg isplatnog reda s osnove zajma koji nadomješta kapital) i unovčenje stečajne mase prihvatom ponude društva Dmitry Grebnev d.o.o., smatra primjerenom nagradu u iznosu od 60.000,00 kn bruto.

Prvostupanjski sud je priznao stečajnom upravitelju troškove ostvarene na njegovom području odnosno priznaje mu troškove od mjesta naplatne postaje Vrpolje do sjedišta suda u Splitu, te mu za pristup na dva ročišta sudu priznaje naknadu troška u iznosu od 441,60 kn te polovičnog troška telefona, Interneta i pošte trošak u iznosu od 400,00 kn ukupno za trošak iznos od 841,60 kn.

Prema odredbi članka 5. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Kriteriji) sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade u bruto iznosu uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene mase.

Dakle, vrijednost unovčene stečajne mase je tek jedan od tri elementa pri određivanju nagrade stečajnom upravitelju, a nagrada se samo glede osnove vrijednosti stečajne mase obračunava primjenom tablice iz članka 7. Kriterija.

Navodi u žalbi o visini troškova članova društva za odvjetničko zastupanje pri sastavu ugovora o kupnji dužnikove nekretnine i visina njihove obveze plaćana poreza na promet nekretnina, irelevantno je za određivanje visine nagrade i troška stečajnog upravitelja.

U žalbi se ne pobija činjenično utvrđenje glede polovičnog priznanja putnih troškova na ročišta 1. ožujka 2018. i 12. lipnja 2018. i nepriznavanje troška za još neodržano završno ročište, nego žalbom pobija samo visinu dosuđenog putnog troška, odnosno nepriznavanje troška prijevoza izvan područja Trgovačkog suda u Splitu.

Prema tome, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da žalitelju pripada pravo na polovicu putnih troškova na ročišta 1. ožujka 2018. i 12. lipnja 2018.

Stoga su neosnovani žalbeni razlozi pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Točno je da ljudi ne moraju tijekom cijele godine živjeti na jednoj adresi prebivališta. Međutim prebivalište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih za životne interese kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni i drugi interesi. Boravište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje osoba privremeno boravi ali se na toj adresi nije trajno nastanila. Osim toga, žalitelj ničim nije potkrijepio da u Republici Hrvatskoj nema prijavljeno prebivalište nego da samo mijenja mjesta boravka.

Žalitelj, naravno ima pravo kao tijelo sudskog postupka na trošak. Međutim, žalitelj se prijavio da obavlja dužnost stečajnog upravitelja na području Trgovačkog suda u Splitu, te ima pravo na trošak ostvaren na području Trgovačkog suda u Splitu. To više što je i dužnikovo sjedište u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bilo u Makarskoj, na području Trgovačkog suda u Splitu. Analogno tome, i odvjetnici imaju pravo zastupanja na teritoriju cijele Republike Hrvatske, ali im se dosuđuje trošak samo kao odvjetniku iz sjedišta suda pred kojim zastupaju.

Stoga je prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 24. u svezi s člancima 6. do 9. Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima („Narodne novine“ broj 8/88) pravilno ocijenio da je stečajnom upravitelju nastao trošak u svezi njegova dva dolaska na ročišta (1.

ožujka 2018. i 12. lipnja 2018.), osobnim automobilom u sjedište dužnika, koji su mu priznati samo u polovici od krajnje točke nadležnosti suda (Vrpolje) do sjedišta suda te iznose 441,60 kn, te paušalni trošak telefona, i pošte u iznosu od 400,00 kn, ukupno a ne zatraženih 5.470,27 kn.

Radom na terenu u tuzemstvu smatra se boravak radnika izvan mjesta svojega prebivališta ili uobičajenog boravišta radi posla koje obavlja izvan sjedišta poslodavca (stavak 9. članak 7. Pravilnika).

Navedeno pravilo ne može se primijeniti na stečajnog upravitelja koji iz mjesta svog prebivališta dolazi u sud na čijem području je bilo i sjedište dužnika, u konkretnom slučaju u Split.

Prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo kada je, na temelju odredbe članka 94. SZ-a, i članka 24. u vezi s člankom 6. do 9. Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima ocijenio da je privremenom stečajnom upravitelju nastao te da mu pripada pravo na naknadu troška u vezi njegova jednog dolaska osobnim automobilom u sjedište dužnika i trošak dolaska na ročište 19. studenog 2015., koji mu je priznat samo od krajnje točke nadležnosti suda (Učka) do sjedišta dužnika i suda, te iznosi 466,20 kn a ne zatraženih 5.470,27 kn.

Razlozima žalbi žalitelj nije doveo u sumnju činjenična utvrđenja te ocjenu prvostupanjskog suda i primjenu materijalnog prava.

Kako se u potpunosti prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom presudom i razlozi glede primjene materijalnog prava, to se, na temelju odredbe članka 375. stavka 5. ZPP-a, posebno ne obrazlaže donesena odluka povodom žalbi.

Proizlazi da je prvostupanjski sud pravilno odbio zahtjev stečajnog upravitelja za nagradu u iznosu od 42.000,00 kn i za trošak u iznosu od 4.628,67 kn.

Zbog toga su, na temelju odredbe članka 368. stavka 2. ZPP-a, žalbe odbijene kao neosnovane i pobijana rješenja potvrđena.

Zagreb, 4. prosinca 2018.

Predsjednik vijeća
Marina Veljak, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 69 Pž-4409/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ružice Omazić, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izjaviteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom MAR-LUK LOG j.d.o.o., OIB 44195637484, Draga Svetojanska, Draga Svetojanska 50, odlučujući o žalbi privremenog stečajnog upravitelja VLADIMIRA BESEKA iz Virovitice, Podravska 9, OIB 38938830728, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1879/2019 od 6. listopada 2020., u sjednici vijeća održanoj 30. listopada 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba privremenog stečajnog upravitelja Vladimira Beseka iz Virovitice i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1879/2019 od 6. listopada 2020. u točki III. njegove izreke.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem, Trgovački sud u Zagrebu odredio je privremenom stečajnom upravitelju Vladimiru Beseku, nagradu u iznosu od 3.500,00 kn bruto (točka I. izreke), naložio je računovodstvu suda isplatiti navedeni iznos na teret Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka (točka II. izreke) i odbio je zahtjev za naknadu materijalnih troškova u iznosu od 1.930,00 kn bruto (točka III. izreke).

U obrazloženju rješenja sud navodi da je privremeni stečajni upravitelj morao izvršiti uvid u poslovanje dužnika, njegovu imovinu, procijeniti imovinu i obveze dužnika te je izradio izvješće o financijskom stanju i poslovanju stečajnog dužnika, kao i izvješće o financijsko-gospodarskom stanju dužnika pa je imajući s obzirom obujam i složenost poslova sud ocijenio osnovanim njegov zahtjev za nagradu u iznosu od 3.500,00 kn (bruto). U odnosu na putne troškove u iznosu od 1.930,00 kn, sud je odbio zahtjev kao neosnovan smatrajući da nema pravo na predmetne troškove jer je privremeni stečajni upravitelj samostalno odabrao područje nadležnog suda na čiju listu je imenovan.

Protiv točke III. izreke rješenja, žalbu je podnio privremeni stečajni upravitelj ističući da takvo shvaćanje suda dovodi stečajne upravitelje koji nemaju prebivalište na području teritorijalne nadležnosti suda na koji su se prijavili u neravnopravan položaj s ostalim stečajnim upraviteljima koji imaju prebivalište na području teritorijalne nadležnosti određenog suda.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbama čl. 365. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje zakonito i pravilno.

Odredbom čl. 77. st. 1. SZ-a propisano je da za stečajnog upravitelja može biti imenovana osoba upisana na listi stečajnih upravitelja za područje nadležnog suda dok je odredbom čl. 78. st. 3. SZ-a propisano da osoba može biti upisana na listu stečajnih upravitelja za područje nadležnosti jednog ili više sudova. Odredbom čl. 84. st. 1. SZ-a propisano je da se izbor stečajnog upravitelja u stečajnom postupku obavlja metodom slučajnog odabira s liste A stečajnih upravitelja za područje nadležnog suda, dok je odredbom čl. 119. st. 6. SZ-a propisano da se na privremenog stečajnog upravitelja na odgovarajući način primjenjuju odredbe Stečajnog zakona o stečajnom upravitelju. Prema odredbi čl. 94. st. 1. SZ-a stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova

Iz podataka u spisu proizlazi da je privremeni stečajni upravitelj Vladimir Besek iz Virovitice imenovan rješenjem suda od 20. prosinca 2019. metodom slučajnog odabira s liste A stečajnih upravitelja za područje nadležnog suda primjenom odredbe čl. 91. st. 8. i čl. 84. st. 1. SZ-a. Iz zapisnika od 15. siječnja 2020. proizlazi da je stečajni upravitelj 15. siječnja 2020. pregledao poslovne prostorije dužnika koje se nalaze u Dragi Svetojanskoj dok iz Zapisnika s ročišta održanog 6. srpnja 2020., proizlazi da je nazočio predmetnom ročištu, slijedom čega zahtijeva naknadu putnih troškova na relaciji Virovitica-Draga Svetojanska-Virovitica i Virovitica-Zagreb-Virovitica sukladno priloženim putenim nalogima u ukupnom iznosu od 1.930,00 kn bruto.

Suprotno žalbenim navodima, privremeni stečajni upravitelj nema pravo na naknadu troškova koji se odnose na trošak u vezi s njegovim dolaskom osobnim automobilom i to na relacijama od prebivališta stečajnog upravitelja (Virovitica) do odredišne točke, sjedišta dužnika (Draga Svetojanska) i sjedišta suda (Zagreb) i trošak povratka.

Pogrešno je žaliteljevo stajalište u odnosu na opravdanost putnih troškova stečajnog upravitelja samo zbog činjenice što se njegovo prebivalište nalazi izvan područja suda pred kojim se vodi stečajni postupak i izvan područja sjedišta dužnika. To iz razloga što je stečajni upravitelj samostalno odabrao područje nadležnog suda na čiju listu stečajnih upravitelja je, sukladno njegovom zahtjevu, imenovan. Pri tome, stečajni upravitelj je svjesno odabrao imenovanje na listu stečajnih upravitelja na području nadležnosti suda koji se nalazi izvan njegovog prebivališta i na taj način pristao na mogućnost imenovanja za stečajnog upravitelja u postupku koji se vodi pred sudom izvan njegovog prebivališta, posljedično čemu je pristao i

na snižavanje putnih troškova. Zato ti troškovi ne mogu ići na teret stečajnog dužnika jer oni ne bi nastali da je metodom slučajnog odabira odabran stečajni upravitelj koji ima prebivalište na području nadležnog suda.

Stoga je prvostupanjski sud pravilno odlučio da nije osnovan zahtjev **stečajnog** upravitelja za nadoknadu navedenih putnih troškova u iznosu 1.930,00 kn.

Slijedom navedenog, žalbu stečajnog upravitelja Vladimira Beseka valjalo je odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu, a na temelju **odredbe** čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 30. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Ružica Omazić

Dokument je elektronički potpisan:
RUŽICA OMAZIĆ

Vrijeme potpisivanja:
09-11-2020
09:44:55

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97-#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=OMAZIĆ
G=RUŽICA
CN=RUŽICA OMAZIĆ

Broj zapisa: 1789a-0b4b6

Kontrolni broj: 0b510-23bb9-d1821

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RUŽICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.